

prima instanță: G. Bivol
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 3ra-1504/16

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Consiliul municipal Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 09 iulie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin pct. 3 a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/15 din 02 aprilie 2015 „cu privire la procedura de elaborare și aprobare a Planurilor urbanistice zonale și de detaliu” s-a investit arhitectul - șef al municipiului Chișinău cu dreptul de a aproba planurile urbanistice zonale și de detaliu, elaborate conform prevederilor Regulamentului local de urbanism pentru subzonele urbane de tipul „D” (dezvoltare urbană) și „Re” (revitalizare), în baza avizului pozitiv al Comisiei pentru construcții, arhitectură și relații funciare a Consiliului municipal Chișinău.

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, în corespundere cu art. 64 din Legea nr.436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, a supus controlului obligatoriu de legalitate decizia în cauză și a constatat că aceasta a fost adoptată contrar prevederilor legale în partea ce vizează investirea arhitectului-

șef al municipiului Chișinău cu dreptul de a aproba planurile urbanistice zonale și de detaliu.

În corespundere cu art. 68 din Legea privind administrația publică locală, prin notificarea nr. 1304/OT4-957 din 11 mai 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chișinău abrogarea pct. 3 din decizia nr. 2/15 din 02 aprilie 2015, în termen de 30 de zile.

Prin scrisoarea nr. 06- 119/3270 din 15 iunie 2015, parvenită în adresa Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la 16 iunie 2015, viceprimarul municipiului Chișinău a comunicat Oficiului că temeiuri pentru abrogarea deciziei vizate nu există.

Invocă că, conform art. 15 alin.(2) din Legea contenciosului administrativ, după examinarea notificării, organul emitent, în cazul dat - Consiliul municipal Chișinău, urma să efectueze una dintre acțiunile prevăzute de lege: să respingă cererea sau să o admită și, după caz, să revoce sau să modifice actul administrativ. Potrivit art. 68 alin.(3) din Legea privind administrația publică locală, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, autoritatea locală emitentă trebuie să modifice sau să abroge actul contestat.

În consecință, în conformitate cu art. 68 alin. (4) din Legea privind administrația publică locală, Oficiul Teritorial Chișinău a înaintat acțiunea în judecată.

Astfel, consideră că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr.2/15 din 02 aprilie 2015, în partea ce ține de investirea arhitectului-șef al municipiului Chișinău cu dreptul de a aproba planurile urbanistice zonale și de detaliu, contravine prevederilor legale.

În acest sens, menționează că, potrivit art. 14 alin. (2) lit. o) din Legea privind administrația publică locală, ține de competența consiliului local aprobarea, în condițiile legii, a planurilor urbanistice ale localităților din componența unității administrativ-teritoriale respective, precum și a planurilor de amenajare a teritoriului, iar conform art. 30 din Legea nr.835 din 17 mai 1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, documentațiile de urbanism și amenajare a teritoriului se aprobă conform competențelor specificate în anexă. Potrivit anexei la legea nominalizată, planurile urbanistice zonale și planurile urbanistice de detaliu se aprobă de către consiliul local.

La fel, relevă că din conținutul pct. 15 și pct. 26 din Regulamentul-cadru privind activitatea organelor locale de arhitectură și urbanism, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 499 din 30 mai 2000, aprobarea planurilor urbanistice zonale și a planurilor urbanistice de detaliu este competența exclusivă a consiliului local.

Mai indică că, la adoptarea deciziei nr. 2/15 din 02 aprilie 2015, Consiliul municipal Chișinău a ignorat art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că, actele normative ale autorităților

administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită reclamantul, anularea pct. 3 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/15 din 02.04.2015 „cu privire la procedura de elaborare și aprobare a Planurilor urbanistice zonale și de detaliu”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind anulat pct. 3 din decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 2/15 din 02.04.2015 „cu privire la procedura de elaborare și aprobare a Planurilor urbanistice zonale și de detaliu” ca fiind contrară legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Consiliul municipal Chișinău a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 decembrie 2015.

La 17 august 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele pricinii și a fost interpretată eronat legea.

Susține că, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că decizia contestată a fost emisă în temeiul art. 875 Cod civil, art. 14 alin. (1) și (2) lit. o) din Legea nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală și art. 30 din Legea nr. 835 din 17.07.1996 privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, avînd la bază nota informativă a Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare, precum și avizele pozitive ale comisiilor speciale.

De asemenea, consideră neîntemeiate argumentele instanței referitoare la faptul că elaborarea planurilor urbanistice zonale și de detaliu ține exclusiv de competența Consiliului municipal Chișinău, deoarece art. 14 din Legea nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administrația publică locală prevede că, consiliul local are drept de inițiativă și decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform

jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî